

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 429. Usque Ad Annum 483

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117816

§. 30. Theodoreti initia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66052](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66052)

cum se voluisset opponere Nestorio, in alterum extremum incidisse, & in errorem Appollinaris lapsus. Igitur duobus suæ Provinciæ Episcopis, qui cæteris doctiores habebantur, Andreæ Samosateno, & Theodoretō Cyrensi mandavit, ut editis libris responderent. Hi morem gesserunt; Andreas librum scripsit nomine Orientalium, qui illum in quodam Concilio approbaverunt. Theodoretus scripto suum Nomen præfixit, quod acerbior calamo, quam Andreas, composuerat; id prius in Phœniciam, vicinasque Regiones vulgatum, Constantinopolim misit, unde illud Evoptius Episcopus Ptolemaide in Pentapoli S. Cyrillo submitit. Andreas, & Theodoretus ambo ante Concilium Ephesinum scripserunt.

§. XXX.

Theodoreti initia.

Theodoretus, in hac Controversia celeberrimus, natus erat Antiochiæ circa annum 387. nobilibus, opulentis, & piis Parentibus. Mater ejus devotissima, postquam annos tredecim in sterili vixisset conjugio, hunc filium per preces, celeberrimi Solitarii, Macedonii Critophagi obtinuit. Inde nomen ei Theodoretus, id est, a Deo datus, impositum. Sæpe infanti S. Petrus ex Galatia, & S. Aphraates Benedictionem impertiti sunt,

F 2

eumque

Sæculum V.
A.C. 430.*Cyrrill. præf.*
to. 4. p. 766.*Theod. Philoth. c. 3.*

Sæculum V. eumque Parentes, ut promiserant, Deo
 A.C 430. consecrarunt. Educatus est in Monaste-
 rio, tribus milliariis ab urbe Apamea, &
Sup. XVII. sexaginta quinque ab Antiochia distito;
 7. *Philot. c.* cum in hanc aliquoties veniret, ibi juve-
 8. c. 9. nis ordine Lectoratus insignitus est. Ami-
Ep. 81. No- citia singulari Nestorio, & Joanni, postea
mo. p. 954 Episcopo Antiocheno, junctus, Doctrinæ,
epist. 119. & eloquentiæ maxima laude floruit; tan-
p. 993. dem invitus ad Episcopatum circa annum
Philot. c. 12. 423. evectus est, cum eousque totum vi-
p. 832. tæ tempus in Monasterio exegisset; cœ-
 terum etiam Episcopus Monachum non
 exuit.

Cyrus Civitas, in qua Theodoretus
 Episcopus fuit, in illa Syriæ parte, quæ
 Euphratesiana dicebatur, sita erat. Hæc
 a Judæis e captivitate redeuntibus in ho-
 norem Regis Cyri ædificata jactabatur.
 Ipsa quidem urbs haud ampla; verum-
 tamen octingentas Parochias sibi subje-
 ctas numerabat. Theodoretus, mortuis
 parentibus, illico patrimonium elargitus,
 postea nec aliquam domum, nec prædia,
 & nequidem sepulchrum sibi acquisivit.
 Rursusque nec ipse, nec socii ejus unquam
 ab aliis vel vestem, vel panem accepe-
 runt. Nihil præter centones, quibus te-
 gebatur, possidens, nihilominus Ecclesiæ
 pecuniis publicas Porticus, & duos mag-
 nos pontes ædificavit, & Balnea repara-
 vit. Aquæductum quoque construi cu-
 ravit.

Philot. c. 17.
fin.

Procop. Lib.
II. de ædif.
just. c. II. ep.
113. fin. ep.
81.

ravit, ut aquæ abundantius in urbis Re-
giones diffunderentur, cum antea ad flu-
vium semper fuisset currendum. Impe-
ratrici Pulcheriæ libellum supplicem tra-
didit, rogans, ut hanc Provinciam, impo-
sitis tributis obrutam, vellet adjuvare;
tantam enim esse paupertatem, ut multi
agri inculti jacerent.

Quantum ad res Spirituales attinet,
Theodoretus ultra decem millia Marcio-
nitarum in octo oppidis convertit, &
baptizavit; aliud oppidum, in quo Euno-
miani, aliudque in quo Ariani habitabant,
ad fidem perduxit; tandem ab omnibus
Hæreticis, quorum magnus fuerat nume-
rus, suam Diœcesin purgavit; id vero
multo labore constitit; sæpe partem san-
guinis fudit, sæpe lapidibus laceffit, sæ-
pe mortis periculum subiit. Plurimum
in his piis laboribus se adjutum fateba-
tur, precibus Jacobi, Solitarii, cujus vi-
tam descripsit, aliorumque Sanctorum,
quorum Reliquias possidebat. Tam ver-
bis, & sermonibus, quam calamo in om-
nes Religionis hostes, Paganos, Judæos,
Marcionitas, Arianos, Eunomianos, Apol-
linaristas depugnavit. Sæpe coram po-
pulo verba faciebat Antiochiæ, ubi de se-
ipso dicit, quod annos sex sub Episcopo
Theodoto, tredecim sub Joanne, qui eum
auscultans sæpe exiliebat præ gaudio, &
manibus plaudebat, deinde sub Domno,

Sæculum V.
A. C. 430.

epist. 45.

epist. 113.
Leoni p. 986.
epist. 145.
p. 1026.

Philot. c. 21.
p. 861.

epist. 145.
p. 1022.

epist. 83.
p. 957.

ep. ad Joan.
Germ.

Saeculum V.
A. C. 431.
semper sequentibus maximis auditorum laudibus, docuerit. Talis erat Theodoretus, qui cum Diodorum Tarsensem, & Theodorum Mopsuestenum maximi faceret, in Anathematis S. Cyrilli talia invenisse sibi visus est, quæ Apollinaris errori, cui erat infensissimus, faverent. (*)

§. XXXI.

Scripta contra Nestorium.

Edit Garn.
p. 116.
Alia ex parte Marius Mercator, Constantinopoli degens, responsum ad duodecim Anathematis Nestorii publicum fecit, quo Anathematis S. Cyrilli defen-

(*) Hier kömmt eine lange Anmerkung des deutschen Uebersetzers vor, in welcher er als ein eifriger Nestorianer, ein Feind des S. Cyrillus, und seines zwölffachen Anathema, und ein guter Freund des Theodoretus, so lang solcher in seinen Irrthümern verblieben, redet; hierauf saget er: Seine Gegner aber (nämlich des Theodoretus) überfielen ihn bey einer jeglichen Ausflucht so tumultuarisch, (die Patres des Concilii zu Chalcedon) daß er endlich den Nestorius geradezu verdammen mußte. Damit war er auf einmal orthodox, und konnte seine Lebenszeit in der Ruhe zubringen. Freylich auf einmal, denn es gehörte sonst nichts darzu. Wenn der Herr Uebersetzer die Lehre Lutheri öffentlich verdammen will, so wird man ihn auch auf einmal für orthodox ansehen. Das übrige in dieser langen Nota ist aus andern ausgeschrieben.